

בש"פ 7627/16 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 7627/16

כבוד השופט ס' ג'ובראן
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נ ג ד

פלוני

המשיב:

בקשה חמישית להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996; ולפי סעיפים 10 יב ו-10 יג לחוק הנוער
(שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971

כ"ח בתשרי התשע"ז (30.10.2016)

תאריך הישיבה:

עו"ד יעל שרף

בשם המבקשת:

עו"ד שרון דניאלי

בשם המשיב:

החלטה

1. בקשה להארכת מעצר חמישית של המשיב, קטין יליד 1998, ב-45 מים נוספים, החל מיום 22.10.2016, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) בצירוף עם סעיף 10 יג לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971 (להלן: חוק הנוער) או עד למתן פסק דין בתפ"ח 52562-10-15 בבית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

עמוד 1

כתב האישום

2. ביום 26.10.2015 הוגש נגד המשיב כתב אישום המייחס לו עבירות של ניסיון לרצח (ארבע עבירות), לפי סעיף 305(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); חבלה חמורה בנסיבות מחמירות (שתי עבירות), לפי סעיף 333 בנסיבות סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין; ופציעה בנסיבות מחמירות ממניע גזענות (שתי עבירות), לפי סעיף 334 בנסיבות סעיף 335 ובצירוף סעיף 144 לחוק העונשין.

3. על פי המתואר בכתב האישום, ביום 9.10.2015 בשעה 8:30 לערך, המשיב החליט לגרום למותם של אנשים ממוצא ערבי. לצורך כך, המשיב הצטייד במספר סכינים, מברג ומפתח שוודי. בשעה 9:00 לערך המשיב יצא מביתו עם סכין אחת, כשהוא מחפש אחר אדם ממוצע ערבי, וזאת על מנת לגרום למותו. המשיב ניגש לעבדאללה אלמחדי (להלן: עבדאללה) - עובד ניקיון שעבד ברחוב, והציע לו לבוא עמו לבניין סמוך. לאחר שעבדאללה סירב, המשיב רץ לעברו, דקר אותו בכתף ימין ונעץ בגבו את הסכין. כתוצאה מכך, נגרמו לעבדאללה חבלות חמורות שהצריכו אשפוז ממושך. אחר זאת המשיב חזר לביתו והתקשר למוקד המשטרה לדווח כי הרג מחבל. זמן קצר לאחר מכן, המשיב יצא מביתו כשהוא נושא ארבע סכינים, מפתח שוודי ומברג. המשיב התקדם לעבר בית ספר תיכון, כאשר בבניינים סמוך לבית הספר ישבו באותה העת אחמד עזה (להלן: אחמד) וסעדי רצרץ (להלן: סעדי). המשיב רץ לעבר השניים כשסכין שלופה בידו, דקר את סעדי במרפק ימין ואת אחמד בכתף ימין, כשהוא משאיר את הסכין נעוצה בכתפו. כתוצאה מכך אחמד וסעדי נפצעו ונזקקו לטיפול רפואי. מיד לאחר מכן המשיב המשיך לחפש אחר אנשים ממוצע ערבי, ונתקל בעיד הואשלה (להלן: עיד). המשיב רץ לעבר עיד כשבידו האחת סכין ובידו השניה מפתח שוודי, חתך אותו בחזהו וביד ימין ודקר אותו בגבו. עיד החל לברוח, אך המשיב השיג אותו ודקר אותו שוב בגבו. לאחר מכן המשיב נמלט מהמקום, אך נתפס ונעצר על ידי עוברי אורח ושומר בית הספר. כתוצאה ממעשיו, נגרמו לעיד חבלות חמורות אשר הצריכו אשפוז ממושך.

ההליכים עד כה

4. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו. במסגרת הבקשה טענה המבקשת כי קיימות בידיה ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב, וביניהן הודאת המשיב במעשים; הודעות המתלוננים; תיעוד רפואי; והודעות עדי ראיה לאירועים, לרבות העדים שתפסו את המשיב ועצרו אותו. עוד נטען כי חומרת ואופי המעשים המיוחסים למשיב מלמדים על מסוכנתו הגבוהה ומקימים עילת מעצר לפי סעיף 21(א)(ב). כמו כן, צוין כי נוכח האירועים המתרחשים במדינה בעת הזו, המשיב ממשיך להוות סיכון משמעותי.

5. ביום 26.10.2015 התקיים דיון בבית המשפט לנוער בנוגע להארכת מעצרו של המשיב, שבגדרו הטעים בא-כוח המשיב כי במסגרת מעצר הימים הורה בית המשפט על שליחת המשיב לבדיקה פסיכיאטרית - וטרם נערכה הבדיקה. כמו כן, בא-כוח המשיב ביקש לדחות את הדיון לצורך צילום ולימוד חומר החקירה בתיק. בית המשפט דחה את הדיון ליום 28.10.2015 וקבע כי המשיב יישאר במעצר עד למתן החלטה אחרת. ביום 28.10.2015 ביקש בא-כוח המשיב דחייה נוספת לצורך המשך בירור לגבי הבדיקה הפסיכיאטרית וכן ביקש להפנות את המשיב לשירות המבחן לנוער. בית המשפט דחה את הדיון ליום 12.11.2015 והורה לשירות המבחן לערוך תסקיר בעניינו של המשיב.

6. התסקיר הוגש ביום 11.11.2015, ובמסגרתו תוארו הנסיבות המשפחתיות והאישיות המורכבות של המשיב. עוד עלה מהתסקיר כי חלופות המעצר שהוצעו על ידי משפחתו של המשיב אינן מומלצות על ידי קצינת המבחן לנוער, הן בשל עברם הפלילי של המפקחים המוצעים והן לנוכח התרשמות עורכת התסקיר כי אינם תופסים נכונה את מורכבות המצב ואת גורמי הסיכון הקיימים במשיב. כן צוין בתסקיר כי יש לסיים את הבירור הפסיכיאטרי בעניינו של המשיב על

מנת להבין את צרכיו הטיפולים ולגבש המלצה בעניינו. לבקשת הפסיכיאטר המחוזי ובהסכמת בא-כוח המשיב, בית המשפט דחה את הדיון שהיה קבוע ביום 12.11.2015 ליום 22.11.2015, ולאחר מכן דחה את הדיון פעם נוספת ליום 8.12.2015 על מנת לאפשר לשרות המבחן לנוער לקבל את חוות הדעת הפסיכיאטרית.

7. ביום 8.12.2015 הוגש תסקיר מעצר נוסף בעניינו של המשיב, וגם בו לא הומלץ על חלופות המעצר שהוצעו. בעקבות הודעת המשיב כי הוא נכון להשתלב בכל מסגרת טיפולית חוץ ביתית שתוצע לו, התבקשה דחייה נוספת מטעם שירות המבחן, ובית המשפט דחה את הדיון ליום 23.12.2015. עובר לדיון, ביום 6.12.2015, התקבלה חוות דעת פסיכיאטרית מטעם מנהל מחלקת הנוער במרכז לבריאות הנפש בבאר שבע. בחוות הדעת נקבע כי למשיב קווי אישיות אנטי סוציאלית, אך שאין סימנים למצב פסיכוטי או למחלת נפש בבדיקה. כן צוין כי להתרשמות עורך חוות הדעת המשיב מבין את משמעות העבירה המיוחסת לו ומסוגל לעמוד לדיון. בנוסף, הוערך כי המשיב היה בר עונשין בעת ביצוע העבירה.

8. ביום 22.12.2015 הוגש תסקיר מעצר שלישי בעניינו של המשיב. בתסקיר פורטו תוצאות האבחון הפסיכו-דיאגנוסטי שנערך למשיב – על פיהן המשיב זקוק למסגרת חוץ ביתית טוטאלית של מעון נעול כחלופת מעצר עקב צרכיו הרגשיים ובשל הסיכון הגבוה שיחזור על העבירות. בנוסף, עורכת התסקיר חזרה על היעדר ההמלצה לחלופות המעצר שהוצעו על ידי בני משפחתו של המשיב. בדיון המעצר שהתקיים ביום 29.12.2015 עמדה קצינת המבחן על התפוסה המלאה במעונות הנעולים ועל חוסר האפשרות לקלוט נערים נוספים, וכן על היעדר התאמה של המשיב לחלופת המעצר המוצעת אצל אם האומנה בשל רמת התוקפנות הגבוהה הנשקפת ממנו. בהעדר חלופה מוסדית מתאימה וזמינה עבור המשיב, בית המשפט לנוער הורה ביום 6.1.2016 על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו. דיון מעקב נקבע ליום 10.3.2016, ונדחה ליום 30.3.2016 לבקשת בא-כוח המשיב. דיון זה בוטל ביום 24.3.2016 בעקבות תסקיר מעצר ממנו עלה שבשלב זה לא ניתן לבחון את השמתו של המשיב במעון נעול.

9. משלא הסתיים משפטו של המשיב בתוך שישה חודשים, האריך בית משפט זה (השופט י' עמית) את מעצרו של המשיב ב-45 ימים נוספים החל ביום 26.4.2016, וקבע כי מסוכנותו של המשיב – אשר אינו כופר בכך שביצע את המעשים המיוחסים לו – מצדיקה את הותרתו במעצר. בימים 29.5.2016, 13.7.2015 וה-10.8.2016 האריך בית משפט זה, בהסכמת הצדדים, שלוש פעמים נוספות את מעצרו של המשיב בארבעים וחמישה ימים.

10. באשר לדיונים בתיק העיקרי, המבקשת פירטה שורה של בקשות דחייה שהוגשו על ידי בא-כוח המשיב, בין היתר על מנת לקבל חוות דעת פסיכיאטרית ולבחון אותה לאחר הגשתה, וכן לצורך עריכת בדיקות רפואיות. בתמצית ייאמר כי לאחר שורת בקשות הדחייה הסתיימה פרשת התביעה והחלה להישמע פרשת ההגנה – כאשר עד כה נשמעו שני עדי הגנה, ונקבע מועד לסיום שמיעת הראיות בתיק ליום 6.9.2016. ביום 24.8.2016 הועברה למבקשת חוות דעת פסיכיאטרית של מומחה מטעם ההגנה, בה נטען כי המשיב כשיר לעמוד לדיון, אך בעת ביצוע העבירה לא היה אחראי למעשיו ולא יכול היה למנוע את אשר ביצע עקב הפרעות בתפיסת המציאות והשיפוט החברתי. ביום 1.9.2016 הגישה המבקשת בקשה לדחיית מועד הדיון שנקבע ליום 6.9.2016 ובית המשפט דחה את הדיון ליום 29.9.2016. ביום זה הוגשה מטעם המבקשת בקשה למתן צו להורות לפסיכיאטר המחוזי ליתן התייחסות עדכנית בעניינו של המשיב, ובמידת הצורך גם לבדוק אותו. בית המשפט הורה על מתן צו ליתן התייחסות לחוות הדעת שהוגשה מטעם ההגנה, וקבע כי לעת הזו אין מקום להורות על בדיקת המשיב.

11. ביום 26.9.2016 הוגשה לבית המשפט הודעה מטעם הפסיכיאטר המחוזי, במסגרתה התבקש בית המשפט לתת צו המורה על בדיקתו של המשיב על ידו לצורך גיבוש התייחסותו לחוות הדעת מטעם ההגנה. באותו היום בית המשפט קבע כי דיון בעניין יתקיים ביום 27.9.2016. ביום זה, הצדדים טענו לעניין אפשרות בדיקת המשיב על ידי הפסיכיאטר המחוזי, ובית המשפט קבע כי החלטה בעניין תינתן ביום 29.9.2016.

הבקשה

12. לטענת המבקשת, המעשים המיוחסים למשיב מעידים על מסוכנותו הרבה לציבור ומחייבים את המשך מעצרו. המבקשת עומדת על כך שבמעשיו הלכאוריים המשיב דקר אנשים ופצע אותם מתוך כוונה לגרום למותם ממניע גזעני. כן מדגישה המבקשת כי המשיב אינו כופר בכך שביצע את המעשים המיוחסים לו, אלא ממקד את הגנתו בהעדר יסוד נפשי מתאים לעבירות ניסיון רצח. בנוסף, המבקשת מציינת כי בית המשפט לנוער פעל לאיתור חלופה מוסדית או ביתית עבור המשיב – אך לא נמצאה חלופה מתאימה. אשר לקצב שמיעת התיק, ביום 13.10.2016 עדכנה המבקשת כי בדיון שהתקיים בבוקר אותו היום, בית המשפט המחוזי קבע מועד לשמיעת עדותו של הפסיכיאטר המחוזי ולסיום שמיעת הראיות בתיק לתאריך 5.12.2015, וכן קבע דיון לשמיעת סיכומי טיעוני הצדדים לתאריך 22.12.2016.

13. בדיון שנערך בפניי ביום 30.10.2016 טען בא-כוח המשיב כי אין הכרח שהתיק יסתיים בקרוב, וכי הדבר תלוי, בין היתר, בחוות הדעת שתתקבל על ידי הפסיכיאטר המחוזי. עוד הדגיש בא-כוח המשיב את היותו של המשיב קטין ואת מצבו הנפשי המורכב, וכן את הזמן הארוך בו הוא מצוי במעצר. בנוסף, בא-כוח המשיב הטעים כי, לעמדתו, חלופת המעצר המוצעת ראויה וכן כי יש ביכולתה של המפקחת המוצעת לשמש עבור המשיב דמות סמכותית.

דיון והכרעה

14. בהחלטתי מיום 13.10.2016 הוריתי למבקשת לפנות אל בית המשפט המחוזי בבקשה לקביעת מועדים להמשך שמיעת וסיום משפטו של המשיב, וזאת במסגרת תקופת הארכת המעצר המתבקשת. כפי שצוין לעיל, המבקשת פנתה לבית המשפט המחוזי וזה קבע שני דיונים נוספים לשמיעת התיק בימים 5.12.2015 וה-22.12.2016 לשם לסיום שמיעת העדים ושמיעת סיכומים. לאחר קביעת דיונים אלו, נחה דעתי כי בעת הנוכחית קצב התקדמות התיק העיקרי בעניינו של המשיב הינו משביע רצון. לאור זאת, ובעיקר נוכח מסוכנותו הרבה של המשיב – עליה ניתן ללמוד הן מחומרת העבירות בהן מואשם והן מהתרשמות שירות המבחן ממנו – סבורני שאין בכוחה של חלופת מעצר לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו, ועל כן אין מקום לשחררו לחלופת מעצר.

15. סוף דבר, הבקשה מתקבלת. מעצרו של המשיב יוארך ב-45 ימים נוספים החל מיום 22.10.2016 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 52562-10-15 בבית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ל' בתשרי התשע"ז (1.11.2016).

ש ו פ ט

עמוד 4

